

BESTUURSRECHTSPRAAK**Centrale Raad van Beroep**

12 april 2007

05/5284 MAW

LJN: BA4242

Voorzitter: H.A.A.G. Vermeulen; *leden:* R. Kooper en J.L.P.G. van Thiel.

Kantonrechtersformule toepasbaar?

Het besluit waarbij een BBT-er is aangesteld als BOT-er, wordt ingetrokken. Betrokkene maakt tegen intrekking bezwaar. Omdat hij inmiddels buiten de defensieorganisatie een andere functie heeft verkregen, verzoekt hij subsidiair het door hem geleden inkomensnadeel te compenseren. Hij verlangt, aanhakend bij de zgn. kantonrechtersformule, toekenning van een bedrag, gelijk aan het aantal dienstjaren maal het laatstverdiende maandsalaris. De staatssecretaris handhaaft het besluit tot intrekking en kent betrokkene een geldelijke tegemoetkoming toe. Bij het bepalen van de hoogte van de tegemoetkoming heeft de staatssecretaris aansluiting gezocht bij de kantonrechtersformule. Tevens is echter een correctiefactor toegepast. De eerste rechter verklaart het tegen dit besluit ingestelde beroep ongegrond, welke uitspraak door de Centrale Raad van Beroep wordt bevestigd. De Raad onderschrijft het standpunt van de staatssecretaris dat de kantonrechtersformule een puur civielrechtelijk instrument is dat zich niet leent voor toepassing in geschillen inzake de ambtelijke rechtspositie. Ook is de Raad van oordeel dat de vergoeding die de staatssecretaris heeft toegekend het door appellant geleden financiële nadeel (meer dan) compenseert.

(Kantonrechtersformule)

UITSPPRAAK

op het hoger beroep van: A., wonende te B., hierna: appellant, tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 14 juli 2005, 04/2891, hierna: de aangevallen uitspraak

in het geding tussen appellant en de Staatssecretaris van Defensie, hierna: de staatssecretaris.

I. Procesverloop

Appellant heeft hoger beroep ingesteld.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 8 maart 2007. Appellant is verschenen, bijgestaan door mr. M.J. de Haas, verbonden aan de VBM/NOV. De staatssecretaris heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. S.E.B. Gorsira, werkzaam bij het ministerie van Defensie.

II. Overwegingen

1. Op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting gaat de Raad uit van de volgende hier van belang zijnde feiten en omstandigheden.

1.1. Tijdens zijn aanstelling als militair voor bepaalde tijd is appellant bij besluit van 26 maart 2001, hem toegezonden bij brief van 28 maart 2001, met ingang van 29 februari

2004 aangesteld als militair voor onbepaalde tijd. Dat aanstellingsbesluit is ingetrokken bij besluit van 19 september 2003. In bezwaar tegen dat intrekkingbesluit heeft appellant, die inmiddels een andere functie buiten de defensieorganisatie had verkregen, toepassing van het Sociaal Beleidskader (SBK) aan de orde gesteld. Subsidiar heeft hij verzocht, in verband met het ontstane inkomensnadeel, hem zijn dienstjaren vermenigvuldigd met zijn laatstverdiende maandsalaris uit te keren. Hij stelde daarmee aan te haken bij de zogenoemde kantonrechtersformule.

1.2. In het bestreden besluit van 8 juni 2004 heeft de staatssecretaris overwogen, onder verwijzing naar de uitspraak van de Raad van 2 april 2004, LJN AO7753, dat hij bevoegd was tot intrekking van het aanstellingsbesluit van 26 maart 2001 onder toekenning van compenserende maatregelen. Hij trof die maatregelen - na afwijzing van toepassing van het SBK - in de vorm van een geldelijke vergoeding. Voor de berekening van die vergoeding heeft de staatssecretaris "aansluiting gezocht bij de kantonrechtersformule, welke pleegt te worden toegepast in geval van ontbinding ex artikel 7:685 van het Burgerlijk Wetboek". De staatssecretaris heeft de vijf dienstjaren van appellant vermenigvuldigd met het bruto maandsalaris en hij heeft de zogenoemde correctiefactor C bepaald op 0,25. De toegekende vergoeding bedroeg zodoende 1,25 bruto maandsalaris inclusief vakantietoeslag.

2. De rechtbank heeft het beroep tegen het bestreden besluit ongegrond verklaard.

3. Appellant heeft zich in hoger beroep niet gekeerd tegen de afwijzing van de toepassing van het SBK. Hij richt zijn grieven tegen de bepaling van de correctiefactor op 0,25. Zijns inziens moet, nu eenmaal besloten is tot toepassing van de kantonrechtersformule en niet sprake is van een bijzonder geval, de factor C worden bepaald op 1.

4. De staatssecretaris heeft betoogd dat niet besloten is tot volledige toepassing van de kantonrechtersformule, maar dat slechts aansluiting is gezocht bij die formule om zodoende in dit concrete geval tot een bedrag aan nadeelcompensatie te komen. Eerder is wel door een bestuursrechter op dezelfde wijze, met een correctiefactor C van 0,25, een vergoedingsbedrag bepaald. Daaraan heeft de staatssecretaris toegevoegd dat het niet zijn beleid is om de formule, een puur civielrechtelijk instrument, toe te passen en dat hij daarbij ook niet meer aansluiting zoekt. Voorts is benadrukt dat het er om gaat dat het door appellant geleden nadeel wordt gecompenseerd. Dat nadeel bestaat uit een nadelig verschil van € 32,03 bruto per maand gedurende 12 maanden en is met de toekenning van 1,25 bruto maandsalaris meer dan volledig goedge maakt, aldus de staatssecretaris.

5. De Raad overweegt naar aanleiding van deze standpunten van partijen als volgt.

Hij onderschrijft het standpunt van de staatssecretaris dat de kantonrechtersformule zich niet leent voor toepassing in geschillen betreffende de ambtelijke rechtspositie. Hij volgt de staatssecretaris ook waar deze stelt dat hij niet heeft beoogd die formule in dit geval zonder meer toe te passen, maar dat hem voor ogen heeft gestaan het vergoeden van het werkelijk door appellant geleden nadeel. Door aan te sluiten bij een eerder gekozen benadering met hantering van 0,25 voor de factor C, heeft de staatssecretaris een vergoeding toegekend die het door appellant geleden financiële nadeel (meer dan) compenseert. Nu verder slechts gesproken kan worden van een, overigens heel begrijpelijke, teleurstelling aan de kant van appellant, kan niet gezegd worden dat de staatssecretaris gehouden is tot toekenning van een verdergaande compensatie.

6. De aangevallen uitspraak, waarbij het bestreden besluit in stand is gelaten, moet dus worden bevestigd.

7. De Raad acht tot slot geen termen aanwezig toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht inzake vergoeding van proceskosten.

III. Beslissing

DE CENTRALE RAAD VAN BEROEP;

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.

NASCHRIFT

1. *Het civielrechtelijke ontslagrecht verschilt op en aantal punten wezenlijk van het voor militairen geldende ontslagrecht. Zo kent het civielrechtelijke ontslagrecht de opzegging, de mededeling aan de werkgever dat men de dienstbetrekking wenst te beëindigen. Militairen kunnen niet opzeggen. Zij behoren ontslag aan te vragen. Ook kan aan een civielrechtelijke dienstbetrekking - anders dan aan het dienstverband van een militair - een einde komen door ontbinding van de arbeidsovereenkomst door de kantonrechter. In voorkomende gevallen kan de kantonrechter tevens bepalen dat aan degene wiens arbeidsovereenkomst is ontbonden, een vergoeding wordt toegekend. Veelal bedraagt deze vergoeding een bedrag, gelijk aan het bruto maandsalaris vermenigvuldigd met het aantal dienstjaren. Het is in dit verband dat men spreekt van de kantonrechtersformule.*

2. *Zoals in de onderhavige uitspraak valt te lezen onderschrijft de Raad het standpunt van de staatssecretaris dat de kantonrechtersformule zich niet leent voor toepassing in geschillen inzake de ambtelijke rechtspositie. Wel kan, om in gevallen als het onderhavige te komen tot een vergoeding die voldoende compensatie biedt, bij deze formule aansluiting worden gezocht. Zoals ook in (andere) gevallen van gehoudenheid van het bestuur tot schadevergoeding aansluiting wordt gezocht bij het civiele recht. Verwezen kan bijvoorbeeld worden naar CRvB 24 oktober 1996, TAR 1997, nr. 19: 'De Raad overweegt hieromtrent in de eerste plaats dat hij, volgens vaste jurisprudentie, bij een verzoek om toepassing van artikel 8:73 Awb in gevallen als het onderhavige voor wat betreft de materiële en immateriële schade aansluiting zoekt bij het civielrechtelijke schadevergoedingsrecht.' Ook hier geldt dat aansluiting zoeken bij het civiele recht niet betekent dat de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek zonder meer op de militair worden toegepast. Zie hieromtrent bijvoorbeeld CRvB 31 mei 2001, TAR 2001, nr. 140: 'De Raad overweegt (...) dat de vraag welk recht op schadevergoeding voor appellant uit zijn dienstbetrekking voortvloeit, niet kan worden beantwoord door rechtstreekse toepassing van een regel van burgerlijk recht.' Het betekent wel dat de normen worden toegepast die aan deze bepalingen ten grondslag liggen.*

G.L.C.